

V-

Koča Zacchi

102

Področje:	Julijske Alpe
Območje:	iz Kranjske Gore do Mangartskih jezer (Italija) in v silovitem vzponu pod zahodno steno rateških Ponc, do koče Zacchi
Izhodišče:	Rateče (870 m n.v.)
Karte:	Julijske Alpe, zahodni del 1: 50 000; Posočje 1: 50 000; Atlas Slovenije 52
Dolžina (km):	20
Višinska razlika (m):	530
Čas vožnje:	2:30
Nošenje kolesa:	0
Zahtevnost vzpona:	od planine Tamar do koče Zacchi V 5 - V 6
Zahtevnost spusta:	S 3 - S 4
Zahtevnost skupaj:	V-
Značilnosti:	kratka, a zelo zahtevna tura, ki poteka v izrednem gorskem okolju, primerna za preskus naše kondicijske pripravljenosti; pozor - prehod državne meje (potrebujemo potni list, dokumente, denar ipd.).
Najnižja točka:	0 m n.v.
Najvišja točka:	1392 m n.v.
Višinski diagram:	

Koča Zacchi

OPIS

▲ Iz Rateč (870 mn.v. ↑ [1]) se peljemo po asfaltni cesti do državne meje in čez mejni prehod v Italijo. Slab kilometer od prehoda zavijemo na prvem odcepu (850 m n. v. ← [2]) z glavne ceste levo in se peljemo do konca asfalta. Nadaljujemo po makadamski cesti do naslednjega križišča (850 m n. v. ← [3]), kjer zavijemo levo, v smeri kažipota za Belopeška jezera (Desni odcep pelje v Villo Alto.). Od tod do razcepa (855 m n. v. → [4]) se vozimo po gozdni cesti. Na njem zavijemo desno (Levi odcep gre nazaj v smeri proti mejnemu prehodu.). Peljemo se skozi gozd do naselja Scicchizza. Tu se priključimo (857 m n. v. ← [5]) na asfaltno cesto Fužine - Belopeška jezera, kjer zavijemo levo. Kolesarimo skozi zapornico in naprej v strm klanec (V 3 - V 4), ki nas pripelje do prvega Mangartskega jezera (980 mn.v. ↑ [6]). Od tod nadaljujemo na vrh kratkega, položnega klanca.

▼ V zmernem spustu se pripeljemo do drugega jezera (929 mn.v. ↑ [7]). Pri gostišču

gremo po gozdni cesti naravnost. Malo naprej kolesarimo skozi zapornico.

▲Po slabem kilometru vožnje, ki poteka po ravnem, se zapeljemo v položen klanec. Po njem pridemo do odcepa (1000 m n. v. ← [8]), kjer zavijemo levo (Slabša pot, ki gre naravnost, pelje v smeri oznake za Mangart.). Nadaljujemo mimo lovske koč na levi (1060 mn.v. ↑ [9]) do začetka zelo strmega, betoniranega klanca. Od tod naprej je vzpon s težavnostjo V 5, posamezni odseki pa se približujejo V 6. Je predvsem kondicijsko izjemno zahteven. Klanci marsikje presežejo 25 %. Najbolj težaven je dolg, strm in drsljiv makadamski odsek med 1100 in 1200 m n. v. Malo pod 1300 m n. v. postanejo klanci manj hudi. Zadnji kilometer vzpona je lažji, pa tudi cesta je boljša, deloma je betoni-rana. Tik pod koč moramo čez hudournik in še po zadnjem kratkem, a strmem klancu, ki drži do kočZacchi(1380mn.v. ↓ [10]).

▼Spust poteka po smeri vzpona. Mestoma je zelo strm (S 3 – S 4), a tehnično ni zelo zahteven.

KOMENTAR

To turo sem vključil iz več razlogov, čeprav ne izpolnjuje vseh meril, ki so osnova za uvrstitev v vodnik (Premajhna višinska razlika, leži v Italiji itd.). Je namreč izredno lepa in takorekoč še v naših gorah, čeprav je ta njihova stran že v Italiji. To je tura, ki pomeni preizkus naše telesne pripravljenosti pred odhodom na najbolj zahtevne vzpone. Kdor jo bo zmogel brez sestopa ali oddiha, je telesno dovolj dobro pripravljen za večino najtežjih tur. Sam jo peljem vsako leto vsaj enkrat, ponavadi na začetku sezone. Trening zmožnosti premagovanja tehničnih težav pa bo potrebno poiskati drugod.

KOLESARSKI SERVIS

Kranjska Gora, Šport Bernik, Borovška 88a, tel. 064 881470

